

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521010008
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3521010008.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom Mgr. Martinom Vozárom na hlavnom pojednávaní dňa 22.04.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

U. V., O.. XX.XX.XXXX X. P., trvale bytom P., Č. XXX/X, t. č. vo výkone trestu v inej trestnej veci,

je vinný, že

ako otec mal. O. V., O.. XX.XX.XXXX X. B. F. a inde od 18.6.2009 do 22.04.2020 si neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine, a rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom sp. zn. 7P/865/2008 zo dňa 17.06.2009, ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť v sume 50 eur mesačne, splatná vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Y. F., V. B. F. Č.. XXX, túto riadne neplnil, pričom v období od 18.03.2005 do 30.12.2009 bol evidovaný ako živnostník, v období od 31.12.2009 do 31.05.2010 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR v Piešťanoch, odkiaľ bol vyradený pre nespoluprácu, nebol poberateľom dávok v hmotnej núdzi a ani o nich nepožiadala, od 01.07.2010 do 04.07.2010 bol na základe dohody o vykonaní práce zamestnaný v spoločnosti Agentúra Duna, s.r.o. a od 22.10.2014 do 12.11.2014 bol zamestnaný v spoločnosti PROSOL s.r.o., čím spôsobil dlh na výživnom v sume 5294,86 eur k rukám Y. F., pričom dňa 22.04.2020 bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012, počas výkonu tohto trestu si nahlásil vyživovaciu povinnosť a zrážkami z príjmu počas výkonu trestu uhrádza vyživovaciu povinnosť,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona a podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe prednesov strán na hlavnom pojednávaní a vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní zistil súd skutkový stav veci a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavom pojednávaní tak boli vykonané nasledovné dôkazy :

Obžalovaný U. V. sa hlavného pojednávania nezúčastnil a žiadal, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti. Súd tak vykonal dňa 22.04.2022 hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko boli splnené podmienky podľa § 252 Trestného poriadku.

Z dôvodu neprítomnosti obžalovaného sa na návrh prokurátorky čítala výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 09.12.2020, vtedy v procesnom postavení obvineného, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný k svojej osobe uviedol, že je vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou a vo výkone trestu je pracovne zaradený. Jeho zdravotný stav je dobrý. Netrpí žiadnymi chorobami. K veci uviedol, že si neplnil svoju výživovaciú povinnosť na dcéru O. V.. Výživné neplatil dlhšie. Občas bývalej družke poskytol nejaké finančné prostriedky, ale to bolo dávno. V minulosti nepracoval. Mal aj exekúcie, ktoré spláca. Okrem výživného má platiť aj exekúciu, keď mal v P. diskotéku. Potom nemal prácu. Bol prihlásený na ÚPSVaR Piešťany, odkiaľ, nevie prečo, ho vyradili. Odišiel do V., kde si hľadal prácu. Bývalá družka od neho žiadne peniaze nechcela. Povedala mu, že má vlastný život a nech jej dá pokoj. Tiež nechcela, aby sa stretával s dcérou, a tak sa s dcérou nestretával ani neplatil výživné. Nedarilo sa mu. Žil po ubytovniach a pracoval brigádne. Roky ubiehali a dlh na výživnom sa mu navyšoval. Nevedel, že bývala družka na neho podala pre neplatenie výživného trestné oznámenie. Vie, že mu súd určil výživné, ale keďže nemal prácu, ani riadny zárobok, mal exekúcie a bývalá družka mu povedala, že nič od neho nechce, tak si myslel, že je to v poriadku. Mal problémy sám so sebou a dlh na výživnom mu narástol. Nevedel uviesť výšku dlhu na výživnom. Uviedol, že celá vec ho mrzí. Priznal, že výživné neplatil a toho času ho postupne spláca. Bude sa snažiť výživné uhradiť prostredníctvom známeho, ktorého kontaktoval. Svoje konanie oľutoval. Myslel si, že keď mu bývalá družka povedala, že nemusí platiť výživné a bránila mu stretávať sa s dcérou, tak je všetko v poriadku. Dodal, že písal dcére a raz mu odpísala.

Poškodená Y. F., bývala družka obžalovaného a matka O. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dcéra bude mať 15 rokov a obžalovaný ešte v minulosti, asi v apríli 2010, uhradil 1300 eur. Doklad o tejto úhrade nemá. Obžalovaný sa o dcéru nezaujímal. Poškodená na neho nemala kontakt. Svoju adresu poškodená nemenila. Až teraz počas výkonu trestu obžalovaný platí výživné. Poškodená uviedla, že dlh na výživnom je ku dňu hlavného pojednávania vo výške 8850 eur, a to od narodenia dieťaťa a po odrátaní úhrad počas výkonu trestu. Počas výkonu trestu až doposiaľ mal obžalovaný podľa poškodenej uhradiť 950 eur a uhradil 766,48 eur. Predmetnú sumu 1300 eur uhradil obžalovaný poštovou poukážkou, na ktorej však nebol uvedený účel platby a túto sumu poškodená považuje za úhradu nedoplatku výživného vo výške 876,23 eur podľa rozsudku a zvyšok (rozdiel) je úhrada výživného. Následne poškodená dodala, že vzhľadom na uvedené je dlh na výživnom nižší, než ňou uvádzaných 8850 eur. Vo vzťahu k sume dlžného výživného 6719,64 eur, uvedenej v skutku, poškodená uviedla, že túto sumu rozpísala vyšetrovateľovi od narodenia dcéry. Náhradné výživné nežiadala. Bola sa na úrade informovať a z dôvodu výšky jej platu by nemala nárok. Poprela, že by mu povedala, že nemusí uhrádzať výživné. Uviedla, že ho žiadala, aby sa vzdal otcovstva. Neplatením výživného dcéra netrpela núdzou. Poškodená chodila na viaceré brigády. Exekúciu na výživné nepodala, lebo nevedela, že sa to dá. Poukázala, že obžalovaný na adrese v P.Ĥ. nebýval, ani jeho brat je nevedel uviesť, čo s ním je. Bolo jej povedané, že nepracuje. Podľa poškodenej nikto o obžalovanom nič nevedel. Dcéra bude mať 15 rokov. Navštevuje 9. ročník na základnej škole. Nemá zdravotné problémy. Výdavky na dcéru pozostávajú z výdavkov na školu, stravu, oblečenie. Obžalovaný dcére nekupoval darčeky ani sa nestretávali. Od úhrady tých 1300 eur do úhrady výživného počas terajšieho výkonu trestu jej obžalovaný žiadne výživné neuhradil.

Následne boli vykonané (oboznámené čítaním) aj tieto dôkazy :

Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7P/865/2008-72 zo dňa 17.06.2009, právoplatného a vykonateľného dňa 11.07.2009, okrem iného vyplynulo, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu mal. O. V. k rukám matky dieťaťa Y. Š. sumou 50 eur mesačne, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.01.2008, pričom nedoplatok na ročnom výživnom 876,23 eur (za obdobie od 01.01.2008 do vyhlásenia rozhodnutia) sa zaväzuje splácať v mesačných splátkach po 33 eur k rukám matky, a to počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia, pod stratou výhody splátok. Taktiež bol obžalovaný zaviazaný uhradiť výbavičku na dcéru vo výške 203,18 eur do 31.12.2009.

Z rodného listu mal. O. V. vyplynulo, že jej otcom je obžalovaný a matkou je poškodená.

Zo správ ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom a Piešťany (zo dní 18.07.2014, 09.07.2014 a 16.07.2014) vyplynulo, že poškodená nepožiadala o náhradné výživné a nie je evidovaná medzi osobami, ktorým sa poskytuje pomoc v hmotnej núdzi. Obžalovaný podľa úradu bol v období od 18.03.2005 do 30.12.2009 SZČO. V minulosti bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a to od 03.09.1999 do 18.06.2001, od 03.12.2001 do 28.02.2003 a od 31.12.2009 do 31.05.2010. Obžalovaný nepobral pomoc v hmotnej núdzi.

Zo správ zo Sociálnej poisťovne (zo dní 31.07.2014 a 01.10.2014) vyplynulo, že obžalovaný nepobral žiadne dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou a naposledy bol evidovaný ako zamestnanec v Agentúra DUNA, s.r.o. v období od 01.07.2010 do 04.07.2010.

Z výpisu zo Živnostenského registra zo dňa 15.07.2014 vyplynulo, že obžalovaný mal v období od 18.03.2005 do 30.12.2009 viaceré živnostenské oprávnenia a dňa 30.12.2009 živnostenské oprávnenia zanikli na žiadosť obžalovaného.

Zo správy Daňového úradu Trnava zo dňa 21.07.2014 vyplynulo, že obžalovaný ako daňový subjekt bol registrovaný na daň z príjmov fyzickej osoby od 30.03.2005 do 30.12.2009 a na daň zo závislej činnosti od 30.03.2005 do 30.12.2009. Za zdaňovacie obdobie od roku 2007 do roku 2013 nepodal žiadne daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 24.11.2015 vyplynulo, že obžalovaný nepobral žiadne dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou.

Zo správy VŠZP, a.s., zo dňa 04.08.2017 vyplynulo, že obžalovaný bol jej poistencom od 01.01.1995 do 31.12.2006 a poisťovňa voči nemu eviduje nedoplatok 202,36 eur za obdobie 07/2006-12/2006, ktorý exekučne vymáha prostredníctvom exekútora JUDr. Vladimíra Sucháčka (Exekútorický úrad Pezinok).

Zo správy Union zdravotná poisťovňa, a.s., zo dňa 20.07.2017 vyplynulo, že obžalovaný je jej poistencom od 01.01.2007 s tým, že v období 01.01.2007-09.06.2012 bol platiteľom poistného štát, v obdobiach 10.06.2012-21.10.2014 a 13.11.2014-31.12.2015 bol obžalovaný samoplatiteľom, v období 22.10.2014-12.11.2014 bol na základe dohody o vykonaní práce platiteľom poistného za obžalovaného PROSOL s.r.o. a od 01.01.2016 je obžalovaný evidovaný ako osoba bez platnej kategórie (bez platiteľa).

Zo správy ÚPSVaR Nové Mesto nad Váhom zo dňa 06.08.2020 vyplynulo, že poškodená nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie, predtým bola evidovaná od 08.03.2006 do 19.03.2006 a od 01.08.2006 do 15.08.2006. Od 01.04.2020 poberá rodičovský príspevok a prídavok na dieťa na dcéru O. a od 01.07.2007 poberá prídavok na dieťa na dcéru O.. Poškodená nepoberala pomoc v hmotnej núdzi ani náhradné výživné.

Zo správy ÚPSVaR Piešťany zo dňa 17.03.2022 vyplynulo, že obžalovaný v období od 01.01.2009 bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, a to od 31.12.2009 do 31.05.2010 a v súčasnosti nepoberá ani v minulosti nepobral žiadne dávky vyplácané úradom.

Zo správy a hodnotenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplynulo, že obžalovaný je vo výkone trestu pracovne zaradený a z príjmu z pracovnej činnosti sú mu vykonávané zrážky na úhradu výživného na dcéru O., pričom ústav voči obžalovanému eviduje aj pohľadávky ostatných oprávnených (2 pohľadávky

zo Sociálnej poisťovne a 2 pohľadávky vymáhané exekútkou JUDr. Janou Dobiašovou). Ústav eviduje, že na úhradu výživného vykonal zrážky, resp. dobrovoľné úhrady, a to dňa 11.08.2020 vo výške 42,96 eur, dňa 11.09.2020 vo výške 37,83 eur, dňa 09.10.2020 vo výške 40,82 eur, dňa 13.11.2010 vo výške 39,86 eur, dňa 11.12.2020 vo výške 32,12 eur, dňa 12.01.2021 vo výške 24,44 eur, dňa 12.03.2021 vo výške 42,11 eur, dňa 13.04.2021 vo výške 42,96 eur, dňa 11.05.2021 vo výške 40,83 eur, dňa 11.06.2021 vo výške 41,25 eur, dňa 13.07.2021 vo výške 32,45 eur, dňa 10.08.2021 vo výške 41,19 eur, dňa 10.09.2021 vo výške 31,72 eur, dňa 17.09.2021 vo výške 50 eur, dňa 21.10.2021 vo výške 20 eur, dňa 12.11.2021 vo výške 30 eur, dňa 25.11.2021 vo výške 50 eur, dňa 02.12.2021 vo výške 50 eur, dňa 02.12.2021 vo výške 25 eur, dňa 30.12.2021 vo výške 35 eur, dňa 11.02.2022 vo výške 43,61 eur, dňa 11.03.2021 vo výške 43,61 eur, teda spolu 837,76 eur. Podľa správy je obžalovaný vo výkone trestu v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012, na ktorého výkon nastúpil dňa 22.04.2020 a trest má predpokladane vykonať dňa 22.04.2023. Podľa hodnotenia ústavu neboli zistené o obžalovanom žiadne negatívne poznatky. Obžalovaný bol 2 krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Vo výkone trestu je pracovne zaradený, a to od 26.05.2020 na pracovisku s dohľadom Z. - X. M. P. W. R. R.Ý. P..

Z lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný nebol doposiaľ postihovaný pre správny delikt alebo priestupok.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný, a to pre rôznorodú trestnú činnosť. Prvé odsúdenie je v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/117/2003 pre trestný čin ublíženia na zdraví a na obžalovaného sa v nej hľadí, akoby nebol odsúdený. Druhé odsúdenie je v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 pre trestný čin obmedzovanie osobnej slobody a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky (plynula od 26.06.2017 do 25.06.2017) s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. V skúšobnej dobe sa obžalovaný neosvedčil a dňa 17.08.2018 mu bol nariadený výkon trestu so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa lustrácie zo Sociálnej poisťovne bol obžalovaný v období od 01.07.2009 do 30.12.2009 evidovaný ako SZČO, v období od 01.07.2010 do 04.07.2010 bol zamestnancom Agentúry DUNA, s.r.o., v období od 22.10.2014 do 12.11.2014 bol zamestnancom PROSOL s.r.o. a v obdobiach 26.05.2020-21.12.2020 a od 01.02.2021 až doposiaľ je evidovaný ako osoba pracovne zaradená v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. Podľa lustrácie obžalovaný nepoberá žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou.

Zo spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 vyplynulo, že trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 zo dňa 16.08.2012, právoplatným dňa 25.06.2013, bol Marek Balážik uznaný vinným zo spáchania úmyselného trestného činu, a to zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky a s probačným dohľadom v trvaní 2 roky a za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 14.06.2013. Uznesením Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 zo dňa 30.07.2018, právoplatným dňa 17.08.2018, bolo rozhodnuté, že sa obžalovaný neosvedčil v skúšobnej dobe, uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 zo dňa 16.08.2012, právoplatným dňa 25.06.2013, a preto trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná. Na účely výkonu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Do výkonu trestu bol následne dodaný dňa 22.04.2020, a to na základe príkazu na dodanie do výkonu trestu zo dňa 07.08.2018.

Z rozúčtovania pracovnej odmeny ku dňu 12.04.2022, ktoré predložila obhajkyňa, vyplynuli totožné skutočnosti ako zo správy ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, ktorú si vyžiadal súd a ktorú tiež súdu aj oboznámil, teda, že boli vykonávané zrážky na výživné, resp. dobrovoľné úhrady výživného, a to za júl 2020 vo výške 42,96 eur, za august 2020 vo výške 37,83 eur, za september 2020 vo výške 40,82 eur, za október 2020 vo výške 39,86 eur, za november 2020 vo výške 32,12 eur, za december 2020 vo výške 24,44 eur, za február 2021 vo výške 42,11 eur, za marec 2021 vo výške 42,96 eur, za apríl 2021 vo výške 40,83 eur, za máj 2021 vo výške 41,25 eur, za jún 2021 vo výške 32,45 eur, za júl 2021 vo výške 41,19 eur, za august 2021 vo výške 31,72 eur, za september 2021 vo výške 50 eur, za október 50 eur

(30 + 20), za november 2021 vo výške 50 eur, za december 2021 vo výške 110 eur a za január 2022 až marec 2022 vo výške 3 x 43,61 eur.

Z prehľadu plnenia výživného predloženého poškodenou, vrátane poštových poukázok, vyplynulo, že obžalovaný uhradil výživné za nasledovné obdobie, a to dňa 13.08.2020 vo výške 42,96 eur, dňa 17.09.2020 vo výške 37,83 eur, dňa 13.10.2020 vo výške 40,82 eur, dňa 18.11.2020 vo výške 39,86 eur, dňa 15.12.2020 vo výške 32,12 eur, dňa 14.01.2021 vo výške 24,44 eur, dňa 16.03.2021 vo výške 42,11 eur, dňa 15.04.2021 vo výške 42,96 eur, dňa 14.05.2021 vo výške 40,83 eur, dňa 14.09.2021 vo výške 31,72 eur, dňa 21.09.2021 vo výške 50 eur, dňa 25.10.2021 vo výške 20 eur, dňa 26.11.2021 vo výške 30 eur, dňa 29.11.2021 vo výške 50 eur, dňa 06.12.2021 vo výške 75 eur, dňa 03.01.2022 vo výške 35 eur, dňa 16.02.2022 vo výške 43,61 eur, dňa 15.03.2022 vo výške 43,61 eur a dňa 13.04.2022 vo výške 43,61 eur.

Súd, po zhodnotení vyššie vykonaných dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania žalovaného skutku je obžalovaný usvedčovaný tak výpoveďou poškodenej Y. F., ktorá vypovedala o vykonaných úhradách výživného a o tom, že obžalovaný žiadnym iným spôsobom, napr. ani nákupom vecí pre dieťa, nezabezpečoval potreby dieťaťa, ako aj vyššie uvedenými súdom oboznámenými listinnými dôkazmi, najmä preukázaná existencia povinnosti obžalovaného uhrádzať výživné na maloletú O., a to na základe rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7P/865/2008-72 zo dňa 17.06.2009, právoplatného a vykonateľného dňa 11.07.2009.

Súd mal z výpovede poškodenej Y. F. ako aj z jej písomného prehľadu o plnení vyživovacej povinnosti, vrátane správy ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o úhrade výživného (zrážkami a dobrovoľnými úhradami) a oboznámeného rozsudku o určení vyživovacej povinnosti (určené výživné 50 eur mesačne), za preukázané, že obžalovaný v období od 18.06.2009 do 22.04.2020, teda do nástupu výkonu trestu v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012, uhradil iba sumu 1300 eur, z ktorej súd, zohľadniac výpoveď poškodenej, odpočítal úhradu nedoplatku výživného vo výške 876,23 eur podľa rozsudku a zvyšok 423,77 eur (rozdiel 1300-876,23) sa považuje za úhradu výživného.

Obžalovaný mal za obdobie 18.06.2009 až doposiaľ (do hlavného pojednávania, vyjmúc obdobie výkonu nepodmienečného trestu) uhradiť výživné vo výške 6600 eur (7 mesiacov za rok 2009, 12 mesiacov za roky 2010 až 2019 a 5 mesiacov za rok 2020 - aj za mesiac máj 2020, keďže výživné má platiť k 20. dňu v mesiaci vopred a výkon trestu nastúpil až 22.04.2020, teda mal zaplatiť aj za máj 2020, spolu 132 mesiacov x 50 eur) a uhradil iba 423,77 eur (rozdiel 1300-876,23) a počas výkonu nepodmienečného trestu uhradil podľa správ ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou a podkladov predložených poškodenou za obdobie august 2020 až apríl 2022 (do konania hlavného pojednávania) výživné vo výške 881,37 eur, teda dlžné výživné za obdobie 18.06.2009 až doposiaľ je vo výške 5294,86 eur (6600 eur - 423,77 eur - 881,37 eur).

Obžalovaný nastúpil na výkon trestu v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 dňa 22.04.2020, a hoci výživné začal uhrádzať až prostredníctvom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou prvou zrážkou dňa 11.08.2020 (viď prehľad zrážok č.l. 212 rub), tak súd je toho názoru, že aj obdobie cca 4 mesiacov (od nástupu do výkonu trestu do pracovného zaradenia počas výkonu trestu) možno na účely stíhanej trestnej činnosti považovať za obdobie, počas ktorého už obžalovaný riadne plnil svoju povinnosť, pretože po nástupe do výkonu trestu si nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť a z pracovnej odmeny sú vykonávané zrážky, resp. dobrovoľné úhrady na výživné. V tejto súvislosti súd poukazuje, že obžalovaný nemohol byť ihneď po nástupe do výkonu trestu pracovne zaradený (zaradený je až od 26.05.2020) a istý čas trvalo, pokiaľ boli získané údaje (adresa) na úhradu výživného (úhrada výživného zasielaná prostredníctvom poštových poukázok). Na základe uvedeného má súd za preukázané, že odo dňa 22.04.2020, teda od nástupu do v súčasnosti vykonávaného nepodmienečného trestu, až doposiaľ už obžalovaný uhrádza výživné, a hoci toto výživné počas výkonu trestu je podľa výšky jednotlivých zrážok uhrádzané prevažne v nižšej sume, než je súdom určené výživné vo výške 50 eur mesačne, tak je tiež dôvodné prihliadnuť, že príjem z pracovného zaradenia počas výkonu trestu je nižší, než možno dosiahnuť počas pobytu na slobode. V súhrne tak možno konštatovať, že od nástupu do výkonu trestu obžalovaný uhrádza výživné podľa svojich aktuálnych možností a schopností.

Hoci poškodená vypovedala, že ňou uvádzané dlžné výživné vyčíslila od narodenia dcéry, súd má na základe vyššie uvedených skutočností preukázanú výšku dlžného výživného ku dňu hlavného pojednávania, a preto odmietol ďalšie návrhy obhajoby (navrhovaný opätovný výsluch poškodenej či dopyt na poškodenú k výške výživného) na doplnenie dokazovania k výške výživného.

Súd tak má za preukázané, že výživné nebolo ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 22.04.2022, v celosti uhradené. Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní nezúčastnil a žiadal vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Z jeho čítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že sa k stíhanej trestnej činnosti priznáva, je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti ako aj skutočnosti, že má dlh na výživnom a svoje konanie ľutuje, avšak poukazuje na exekúcie a nedostatočný príjem (práca formou brigád), pričom z obsahu oboznámených správ, najmä z ÚPSVaR Piešťany a zo Sociálnej poisťovne, nevyplynuli žiadne skutočnosti (obžalovaný nepoberal pomoc v hmotnej núdzi, inú štátnu sociálnu dávku, ani invalidný dôchodok), ktoré by poukazovali, že obžalovaný bol v nepriaznivej sociálnej situácii, ktorá by mu bránila uhrádzať výživné. Na základe uvedeného je podľa súdu povinnosťou obžalovaného prednostne uhrádzať výživné, nakoľko maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti poškodenej Y. F., ktorá pozná jeho potreby, keďže je s dieťaťom v každodennom kontakte.

Súd tak na strane obžalovaného nezistil objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti, pričom súd podľa lustrácie zo Sociálnej poisťovne zistil, že obžalovaný bol v minulosti zamestnaný, resp. z čítanej výpovede obžalovaného vyplynulo, že pred výkonom trestu pracoval brigádne a prebýval na ubytovniach, teda mal príjem, z ktorého uhrádzal náklady za ubytovanie. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie (napr. k zníženiu príjmu), je obžalovaný povinný prispôbiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu (nájsť si zamestnanie so zodpovedajúcim príjmom) smerom k zabezpečeniu potrieb všetkých na neho odkázaných osôb.

Argumentácia obžalovaného, že mu poškodená povedala, že nemusí platiť výživné a bránila mu stretávať sa s dcérou, nebola ničím preukázaná a je v rozpore s výpoveďou poškodenej. Poškodená poprela, že by obžalovanému povedala, že nemusí uhrádzať výživné a dodala, že ho žiadala, aby sa vzdal otcovstva. Tiež uviedla, že nemala informácie o pobyte obžalovaného, čomu zodpovedá aj výpoveď obžalovaného, ktorý poukázal na zmeny jeho pobytu, keď uviedol, že žil po ubytovniach a pracoval brigádne. Obžalovaný si bol a aj je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, čo vyplýva aj z toho, že po nástupe do výkonu trestu si vyživovaciu povinnosť nahlásil a z príjmu z pracovného zaradenia je v súčasnosti vykonávaná úhrada výživného. Obžalovaný tak pred výkonom trestu neplnil svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne a argumentácia, že výživné neplatil, lebo mu poškodená povedala, že nemusí, je účelovou obranou.

Súd preto uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaného skutku a modifikovaného k času vyhlásenia rozsudku, ktorý rovnako ako obžaloba právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. Hoci pri doručovaní trestného rozkazu boli strany upovedomené o zmene právnej kvalifikácie, následne súd na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby upovedomil strany, že stíhaný skutok bude právne kvalifikovať tak, ako je uvedené v obžalobe. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že trestný čin zanedbania povinnej výživy (podľa § 207 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona) je pokračovacím trestným činom s prvkami hromadného trestného činu a je dokončený až dokonaním posledného útoku, a keďže k poslednému útoku došlo po 01.01.2020 je dôvodné stíhaný skutok právne kvalifikovať ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona v znení účinnom od 01.01.2020, teda najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Súd tiež poukazuje, že hoci od 01.01.2020 je účinná novela Tr. zákona, menovite vo vzťahu k ustanoveniam § 207 ods. 1 a ods. 2 Tr. zákona (skutková podstata - najmenej 3 mesiace v období 2 rokov v znení účinnom do 31.12.2019 bola novelizovaná v znení účinnom od 01.01.2020 na 2 mesiace v období 2

rokov), uvedená zmena však nemala vplyv na trestnú sadzbu, ktorá ostala totožná aj po predmetnej novele.

Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Z objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu je nepochybné, že obžalovaný si bol a je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak zo súdneho rozhodnutia o určení výšky výživného, prispievať na výživu maloletej Nikoly, napriek tomu výživné neuhrádzal, čím mu vznikol dlh na výživnom, pričom výživné neuhrádzal po dlhší čas, teda dlhšie než 2 roky, menovite výživné neuhrádzal viac než 10 rokov (18.06.2009-22.04.2020). Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keďže obžalovaný spáchal trestný čin úmyselne, konal vo forme priameho úmyslu, teda chcel porušiť záujem chránený Tr. zákonom, pretože vedel o svojej povinnosti a napriek tomu výživné počas pobytu na slobode vôbec neuhrádzal a účelovo a nedôvodne argumentoval, že mu poškodená povedala, že nemusí platiť výživné. Obžalovaný svojím konaním porušil Tr. zákonom chránený spoločenský záujem, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Súd dospel k záveru, že obžalovanému je dôvodné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko stíhaný trestný čin spáchal obžalovaný aj počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, uloženej mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 zo dňa 16.08.2012, právoplatným dňa 25.06.2013, teda počas uloženej 4-ročnej skúšobnej doby od 26.06.2013 do 26.06.2017.

Súd tak pri uplatňovaní § 49 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012. V danom prípade nedochádza k dvojitému zohľadneniu tej istej okolnosti, nakoľko ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona vylučuje ukladanie tzv. podmienky na podmienku, teda upravuje ukladanie druhu trestu, avšak ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zákona neupravuje ukladanie druhu trestu, ale vylučuje tzv. dvojité pričítanie vo vzťahu k určovaniu výšky trestu, ktorá je ovplyvňovaná pomerom poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okolností podmieňujúcich uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolností podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby. Okrem vyššie uvedeného možno tiež uviesť, že zohľadnenie odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 tak podľa § 37 písm. m) Tr. zákona ako aj podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona nemožno považovať za dvojnásobné pričítanie tej istej okolnosti na ťarchu obžalovaného, pretože odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 nie je ani zákonným znakom trestného činu (§ 38 ods. 1 Tr. zákona), z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným.

Vo vzťahu k ukladanému trestu možno dodať, že v predmetnom konaní nie je dôvodné ukladať obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 zo dňa 16.08.2012, právoplatnému dňa 25.06.2013, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 14.06.2013. Trestný čin zanedbania povinnej výživy je pokračovacím trestným činom s prvkami hromadného trestného činu a za čas spáchania skutku sa považuje čas, kedy bol dokončený posledný útok. Obžalovaný v neplatení výživného pokračoval aj po 14.06.2013, teda po doručení predmetného trestného rozkazu, a teda posledný útok stíhaného skutku bol vykonaný po doručení predmetného trestného rozkazu, a preto nemožno ukladať súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012.

Pri rozhodovaní o výmere nepodmienečného trestu odňatia slobody vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona (1 rok až 5 rokov). Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, prihliadnuc na čítanú výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v ktorej sa obžalovaný (vtedy obvinený) k spáchaniu trestného činu priznal a oľutoval. Taktiež zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (už bol za trestný čin odsúdený) a v tejto súvislosti súd prihliadol na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012. Na základe uvedeného súd, vychádzajúc pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností z trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov, uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Pri výške trestu súd zohľadnil, že obžalovaný aspoň čiastočne uhradil dlžné výživné, keď v roku 2010 uhradil poškodenej 1300 eur a najmä zohľadnil aktuálny postoj obžalovaného, ktorý si vo výkone trestu nahlásil vyživovaciu povinnosť a uhradza výživné z príjmu z pracovného zaradenia, a preto uložil trest v dolnej polovici trestnej sadzby.

Na výkon takto uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zohľadniac,

že stíhaný trestný čin podľa § 207 Tr. zákona je podľa § 122 ods. 13 Tr. zákona páchaný až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, v danom prípade do 22.04.2022 a v období 10 rokov pred 22.04.2022 bol obžalovaný už vo výkone nepodmienečného trestu v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/114/2012 (vo výkone od 22.04.2020), ktorý bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody, pretože vzniknutý dlh na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.